

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200175
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1020200175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu Mgr. Milady Artnerovej a JUDr. Martina Hraboša, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. C. XXXX/XX, XXXXX E., právne zastúpený: JUDr. Gergely Pšenák, advokát, M. R. Štefánika 30, 940 01 Nové Zámky, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: SPOU-PO-PK-72/2019 zo dňa 26.11.2019, takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu z a m i e t a.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Na základe informácie o vznesení obvinenia zo dňa 15.04.2019 zaslanej Úradom inšpekčnej služby Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Komárno bolo začaté konanie vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR. Dôvodom začatia konania bola skutočnosť, že počas výkonu štátnej služby si dňa 12.09.2018 v čase medzi 14.30 hod. a 16.50 hod. v katastrálnom území obce F. E. vyžiadal úplatok vo výške X.XXX,- eur od osoby podozrivej zo spáchania trestných činov pytlíctva a krádeže p. G. H. za to, že toto podozrenie s kolegom práp. I. J. (ďalej len „práp. J.“) nijakým spôsobom nezadokumentujú a nevykonajú žiadne úkony ani služobný zákrok za účelom objasnenia skutku. Dňa 02.11.2018 v čase výkonu štátnej služby o cca o 16.00 h. v katastrálnom území obce C. po kontrole osoby K. E., ktorého konanie zakladalo podozrenie zo spáchania trestného činu pytlíctva, si práp. J. za prítomnosti žalobcu od K. E. pýtal úplatok vo výške XXX,- eur. Keďže K. E. uvedenú sumu ani kreditnú kartu u seba nemal, vec žalobca s práp. J. realizovali ako prečin pytlíctva a na miesto privolali povereného príslušníka PZ a technika. Upovedomenie o začatí predmetného konania prevzal žalobca dňa 02.05.2019.

2. Personálnym rozkazom generálneho tajomníka služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 37 zo dňa 20.08.2019 (ďalej len „personálny rozkaz“) bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov PZ“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, pretože svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Príslušný nadriadený po zhromaždení všetkých dostupných podkladov a ich vyhodnotení spracoval návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a predložil ho generálnemu tajomníkovi služobného úradu Ministerstva vnútra SR.

3. Žalobca podal dňa 05.09.2019 voči personálnemu rozkazu odvolanie. Odvolanie bolo rozhodnutím žalovaného č. SPOU-PO-PK-72/2019 zo dňa 26.11.2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietnuté a personálny rozkaz bol potvrdený.

II. Žaloba a podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

4. Žalobca sa žalobou podanou na Krajskom súde v Bratislave dňa 03.02.2020 domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia v spojení s personálnym rozkazom. Žalobca v žalobe namietal, že nebol zistený presne a dostatočne skutočný stav veci, naviac odôvodnenie personálneho rozkazu žiadnym spôsobom nekonkretizuje, prečo by bolo ponechanie žalobcu v služobnom pomere na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Z uvedených dôvodov považoval žalobca personálny rozkaz ako aj napadnuté rozhodnutie za nezákonné a predčasné, v rozpore s § 241 ods. 1 a 2 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ. Žalobca zároveň poukázal na to, že zákon o štátnej službe príslušníkov PZ neobsahuje legálnu definíciu pojmu porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a žalovaným zistený skutkový stav nepostačuje na to, aby súd mohol ustáliť, že žalobca sa dopustil takého konania, ktorým porušil služobnú disciplínu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Žalobca v súvislosti s nedostatočne zisteným skutkovým stavom poukázal aj na osobu L. M., ktorý mal tvrdiť skutočnosti o protiprávnom konaní žalobcu a iniciovať konanie voči nemu. Žalobca namietal, že nebola zachovaná zásada prezumpcie neviny, ktorá platí tak na trestné konanie ako aj na správne konanie. Pri zachovaní prezumpcie neviny je nepripustné, aby správny orgán uvádzal pojmy: vyžiadal úplatok, prijal, pýtal a prikázal.

5. Záverom žalobca poukázal na to, že sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a to s odkazom na § 191 ods. 1 písm. c), d), e), a f) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“).

III. Vyjadrenie žalovaného

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 23.06.2020 žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť, keď mal za to, že žalovaný pri vydaní napadnutého rozhodnutia prihliadal na všetky rozhodujúce okolnosti, dostatočne vyhodnotil zabezpečené dôkazy, prihliadal aj na intenzitu porušenia služobnej prísahy a služobnej povinnosti a tiež na to, že ponechanie žalobcu by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Bez pochybností možno skonštatovať, že dôvody prepustenia boli dané. V rámci celého konania vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru nebol zistený žiadny rozpor napadnutého rozhodnutia so všeobecne záväznými, ani inými právnymi predpismi. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu vo veci a jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania

IV. Posúdenie veci správnym súdom

7. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol okrem iného zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť 1. júna 2023. V zmysle § 3 písm. b) Zákona o správnych súdoch: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne sudy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2023 v znení Dodatku č. 1 náhodným výberom pridelená senátu 4S Správneho súdu v Bratislave a je vedená pod sp. zn. BA- 1S/31/2020.

8. Správny súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10 SSP preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu žalobných dôvodov a na pojednávaní konanom dňa 03.07.2024 dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a s odkazom na § 190 SSP ju zamietol.

9. Podľa § 493e SSP v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

10. Podľa § 27 ods. 2 SSP, pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúmava iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a).

11. Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, policajti sa prepustia zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

12. Podľa § 233 ods. 1 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

13. Podľa § 233 ods. 2 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

14. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či orgán verejnej správy vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Správny súd pri posúdení zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s personálnym rozkazom nezistil takú namietanú vadu v zmysle § 191 ods. 1 SSP, na základe ktorej by bolo možné konštatovať nezákonnosť napadnutého rozhodnutia.

16. Pojmovými znakmi dôvodu na prepustenie zo služobného pomeru v zmysle § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ sú: 1. porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a 2. skutočnosť, že ponechanie takéhoto príslušníka v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

17. Žalobca vo svojej žalobe v prvom rade namietal, že žalovaným zistený skutkový stav nepostačuje na ustálenie názoru, že žalobca sa dopustil konania, ktorým porušil služobnú disciplínu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. Posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“, pretože by tým vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. Správny orgán vymedzuje obsah neurčitých pojmov v rámci správnej úvahy, pričom práve v prípade pojmu ako porušenie služobnej prísahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom je nevyhnutné aplikovať správnu úvahu s ohľadom na konkrétny skutkový stav. Z § 27 ods. 2 SSP vyplýva, že pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia. Správny súd po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný viedol správnu úvahu v medziach zákona, na základe skutočností zistených v konaní o prepustenie zo služobného pomeru, pričom vzal do úvahy i dovtedajšiu služobnú činnosť žalobcu a služobné výsledky. Ako však žalovaný správne uviedol, plnenie služobných úloh na veľmi dobrej úrovni v žiadnom prípade nemôže byť ospravedlnením protiprávneho konania, ktorého sa mal žalobca dopustiť. Zákon o štátnej službe príslušníkov PZ nepozná poľahčujúce okolnosti pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prísahy, a preto nemožno brať ohľad na to, že žalobca si doteraz plnil svoje povinnosti riadne, bol čestný a disciplinovaný, najmä vzhľadom na to, že v danom prípade išlo o preukázané protiprávne správanie príslušníka Policajného zboru plniaceho úlohy na úseku vyšetrovania trestných činov, ktorého sa dopustil v súvislosti s touto činnosťou.

18. Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že nebol zistený presne a dostatočne skutočný stav vecí, pretože už od samého začiatku figuruje v konaní osoba menom L. M., ktorá mala iniciovať konanie voči žalobcovi, i túto správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalobca v žalobe, ako aj v podanom odvolaní voči personálnemu rozkazu poukazoval na osobu L. M., avšak bez bližšieho uvedenia a odôvodnenia, aký vplyv mala mať táto osoba na vedenie konania o prepustení voči žalobcovi, resp. v čom konkrétne vníma jeho účasť na konaní o prepustení zo služobného pomeru ako majúcu vplyv na zákonnosť konania a napadnutého rozhodnutia. Žalobca postavenie osoby L. M. nenamietol ani vo vyjadrení zo dňa 05.08.2019, napriek tomu, že bol poučený o možnosti predložiť svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy, kedy mal možnosť vyjadriť sa k získaným dôkazom.

19. Podľa tvrdenia žalobcu sa v odôvodnení personálneho rozkazu neuvádzajú skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Uvedené tvrdenie žalobcu vyhodnotil správny súd ako nedôvodné. V napadnutom rozhodnutí, ako aj v personálnom rozkaze, žalovaný veľmi obsérne opísal vykonané dokazovanie, zhodnotil jednotlivé dôkazy každý samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Protiprávne konanie žalobcu bolo podložené predovšetkým jednotlivými svedeckými výpoveďami, ktoré si vzájomne neodporovali. Dôkazy boli doplnené o záznamy zo služieb zo dňa 12.09.2018 a dňa 02.11.2018, tiež plánom služieb, orientačnými nákresem miest, kde malo k protiprávnej činnosti dôjsť, fotografiami žalobcu použitými na rekogníciu, výpismi zo sledovania pohybu vozidiel, ktoré preukazovali, že sa žalobca s kolegom práp. J. pohybovali mimo určený služobný úsek bez nahlásenia zmeny a ktoré potvrdzovali skutočnosti vyplývajúce zo svedeckých výpovedí. Vzhľadom na skutočnosť, že zodpovednosť policajtov je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá ich spoločenskému postaveniu, bolo by v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa dopustil protiprávneho konania spočívajúceho v porušení svojich základných povinností.

20. Ako ďalšiu žalobnú námietku žalobca uviedol, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru nebola zachovaná zásada prezumpcie nevinoty, ktorá platí obdobne na trestné konanie ako aj na správne konanie. Uvedené tvrdenie žalobcu je nesprávne. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho rozhodnutia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 2Sžo/156/2008 z 22.04.2009, sp. zn. 2Sžo/189/2010 z 18.05.2011) ako aj Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp. zn. 6Ssk/108/2022 zo dňa 31.01.2024), z ktorej vyplýva, že v konaní o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je služobný orgán viazaný ustanoveniami Trestného poriadku a navyše v tomto konaní ani neplatí zásada prezumpcie nevinoty. Účelom konania o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR nie je otázka jeho viny alebo nevinoty, ale len otázka, či boli splnené zákonné predpoklady na jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa zákona o štátnej službe príslušníkov PZ. Uvedenú judikatúru je potrebné chápať v tom zmysle, že správne orgány rozhodujúce v personálnom konaní o prepustení príslušníka Policajného zboru SR zo štátnej služby neskúmajú trestnoprávnu zodpovednosť a ani otázku viny alebo nevinoty, ale skúmajú naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty inštitútu prepustenia podľa § 192 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ. Porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou, resp. priestupkovou zodpovednosťou príslušníka Policajného zboru SR. Skutočnosť, že personálne konanie je nezávislé (oddelené) od konania o priestupku alebo o trestnom čine znamená, že správny orgán nemusí počkať na závery trestného konania, a to ani vtedy, ak je skutok podmieňujúci obe konania totožný. Správne orgány vo veciach služobného pomeru policajtov majú totiž zákonom danú kompetenciu konať samostatne, nezávisle od výsledkov iného napr. trestného konania. Prepustenie zo služobného pomeru realizoval nadriadený žalobcu nezávisle od zistení orgánov činných v trestnom konaní. Ani samotný záver orgánov činných v trestnom konaní o prípadnej vine resp. nevine žalobcu zo spáchania trestného činu nemôže mať žiaden vplyv na závery orgánov v personálnom konaní. Prípadný oslobodzujúci rozsudok taktiež neznamena, že žalobca sa nedopustil porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pretože takéto porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nemusí dosahovať intenzitu trestného činu. Tieto úvahy však neznamena, že správny orgán konajúci v personálnom konaní nie je povinný vykonať dokazovanie, ktoré objektívne preukazuje skutok, ktorý je predmetom personálneho konania a že nie je potrebné náležite zistiť skutkový stav.

21. Žalovaný ako aj správny orgán prvého stupňa riadne zistili skutkový stav, dôkazy vyhodnotili v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, postupovali podľa § 238 ods. 1 až 4 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ a vec správne právne posúdil v intenciách ustanovení § 48 ods. 3 a § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ. Súd nezistil žiadne namietané porušenia zákona, žalovaný a správny orgán prvého stupňa vykonali riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite zistili skutkový stav veci a žalovaný v napadnutom rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Napadnuté rozhodnutia obsahujú všetky zákonom predpísané náležitosti a sú riadne odôvodnené. Žalovaný sa v rozhodnutí vyrovnal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v rozklade žalobcu, podrobne rozobral predložené dôkazy aj skutkový stav, ktorý správne právne vyhodnotil.

22. S odkazom na vyššie uvedené dôvody, správny súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby, a preto ju postupom podľa § 190 SSP zamietol.

23. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože nezistil dôvod, na základe ktorého možno spravodlivo od žalobcu požadovať, aby žalovanému nahradil trovy konania.

24. Toto rozhodnutie prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 1 mesiaca od jeho doručenia (§ 493e SSP v spojení s § 443 ods. 1 SSP), na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.